

The background is a complex, abstract painting by Eva Mezerová. It features a dense, chaotic composition of swirling, organic forms in shades of brown, tan, and grey. A central, circular motif with a face-like appearance is prominent. The overall style is expressive and textured, characteristic of Mezerová's work.

Krásná chvíle

Eva Mezerová

2018

Krásná chvíle

Eva Mezerová

Děkuji všem přátelům za podporu, majitelům kavárny a čajovny Krásná chvíle - Martině Lidmilové a Radoslavovi Lhotskému, Janovi Urbanovi a Petrovi Kotkovi za grafickou úpravu, Markétě Slezáčkové, Stanislavu Šraitrovi, Jaroslavě a Tomášovi Horkým, Martině Veselé za úpravu textu a všem, kteří mají svoje srdce v mé krajině plné barev.

Zvláštní poděkování za skvělou spolupráci tiskárně Bělehrádek v Letovicích.

vydání 1.

ilustrace: Eva Mezerová

text: Eva Mezerová, 1992-2018

grafická úprava: Jan Urban a Petr Kotek

tisk: tiskárna Bělehrádek, Letovice 2018

© Eva Mezerová , 2018

Maluji prstem do oblak
nové časy, nad nimiž blýská se,
lásku, které stýská se.
Maluji si jen tak líně
křídla ptáků, něhu v kopretině,
tak i tak,
všechno je naopak.
Ticho mluví,
světlé stíny,
luční květy,
kopretiny,
sedmikrásky v moři zeleně
zavinou své sukénky zpátky do země.
Maluji dál zběsile
čarami a barvami
příběh, který je před námi.
Z okvětních plátků,
z polí, z ohybů cest,
mapuji příběh
barevný, nekonečný křest.

/ 2016 /

Když pták a ryba jedno jsou,
stát se květinou
a alespoň jednou
v čase rozkvětu
ve vítr a slunce se proměnit.

/v Litomyšli 2006/

Malovat tam,
kde lesem tančí víly
a skřítkové pod pařezy spí,
kde láska umí pohladit
a dobro prostě být.

/2006/

Svlikám se z těla
a čekám, že i letos
na Vánoce o křídla zavádím,
a pokud ne,
nevadí.

Prý vše je jedno,
nebo je to jedno.

Ani jedno křídlo neuvidím.
Ale děti říkají, že i letos se Ježíšek narodí.
„Ale nebude to on“, říká Maruška,

„bude miminko přece“.

A tak vidím doma křídla,
křídla mých dětí,
když mi tečou slzy do cukroví,
jsem z těla ven.

A dnes v noci budou padat hvězdy
tam u Hitlerova mostu,
bude měsíc vražený mezi chalupy
a bude je držet,
aby se nerozpadly.

A aby bylo vidět, na milence,
tam pod dekou mezi alejemi.

Je cítit olej z aut
a bolí polstrování.

Dýcháš cigaretu
jako po milování.

Svlikám se z těla,
chci vidět kdo jsem.

Jsme sami pod mostem.

A dnes v noci padají hvězdy
a z úst nám padají zbytky kostí
zlomených při posledním slově.

Tak to má být.

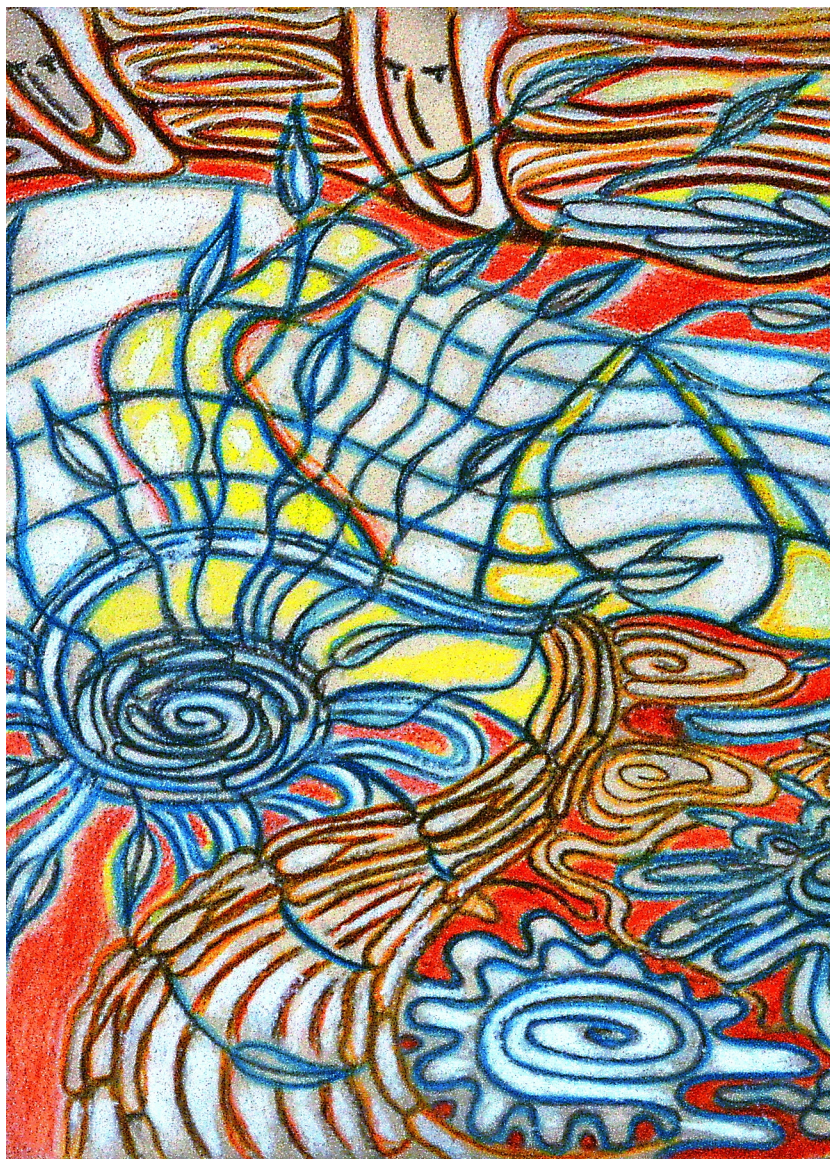
Svlikám se z těla
a až svleču zbytek bolesti,
budu stát nahý v pravdě,
pak ucítím dotyk křídel
a naděje se zase narodí.

Pokora

Slova rty plní,
slova a smír,
pokládám něhu do sněhu,
v srdci mír.
Na polích, v dešti nahmatám štěstí
a myšlenku zlou
štvou draci smíření ,
že nic se nezmění,
do noci řvou,
do pomlky slov ,
do chtění proplouvá modrá noc.
Lpění změní myšlenek splav.
Proplouvám, měním se,
tady jsem, tedy jsem.
Stínem svých iluzí,
pravd
skláním se,
skláním se ještě níž,
jako každý z nás...

/2017/

Nebe hoří,
tančí domy,
na kytarovém nábřeží
do vlasů
usadil se mi
modrý motýl
pod houslovými stromy.

/2005/

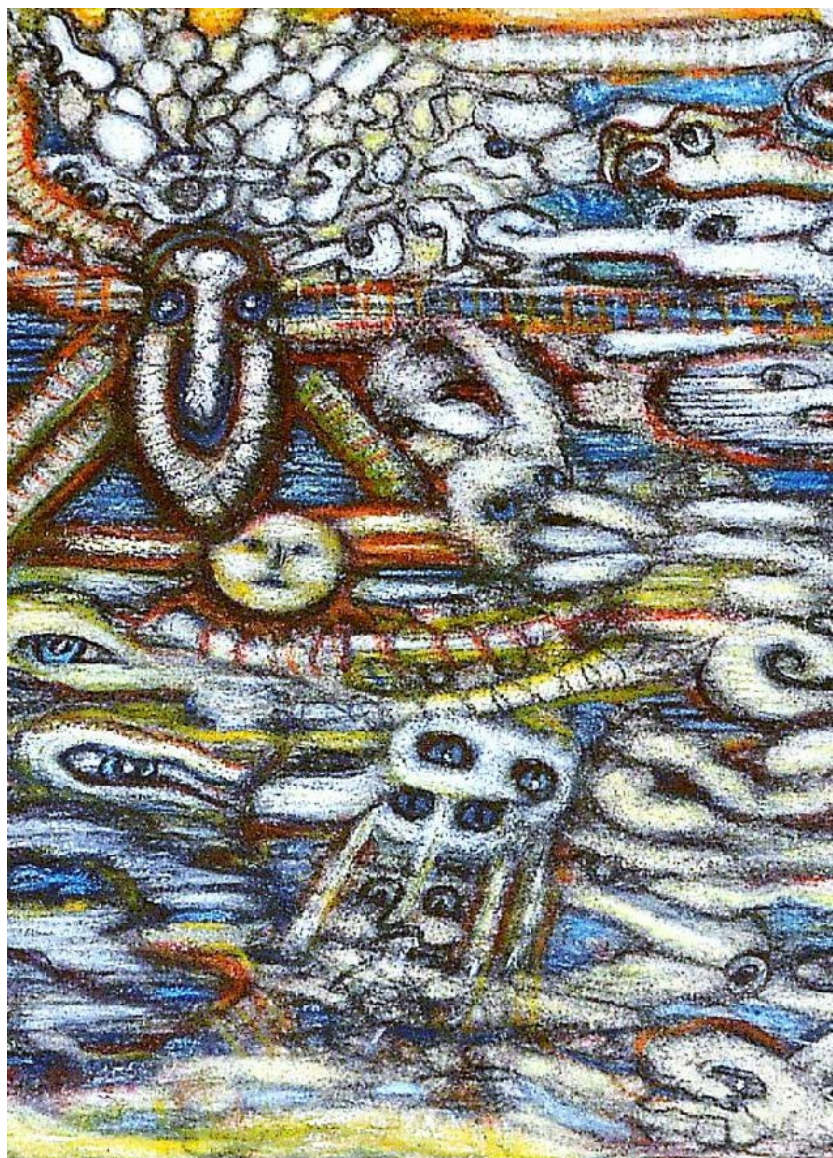
Když maluješ,
protínáš
květiny, touhu,
zelené pláně.
Linií stahuješ
oči, ústa, skráně.
Do čar a tahů svazuješ
ptáky v letu,
krajiny
a nekonečné pláně.

/2016/

Ráno, ať je zase ráno
a noc si klidně pluje tmou,
jsme spiklenci, něžní spojenci,
ryby pod modrou hladinou.

/2006/

Otáčí se vesmír
a v tóninách elektrických
kytar zní struny tvého hlasu
a bubnování šamana přerušil
poslední úder zvonu.
A na kopci hoří hranice,
upalují cestu
do duše tuláka po hvězdách,
upalují svobodu pod rouškou pokory.
Poslední úder zvonu
je svědomí
a svědomí je desatero
a na poli v řadě slov
otáčí se vesmír.

/ 2016 /

Bezedná studna lásky
zdroj.

Perpetuum mobile
nebeský stroj.

Touhy most a na něm
v pravdě sám.

Ponořen do sebe
perly nabírám.

Pak v čase modlitby
nabízím víru.

Pak v čase zatmění
nadějí, sílu.

Pak v čase posledním
nebeskou tíhu.

Ranní blues,
na dně kávy čas,
květiny tón,
melodie dní,
housle a viola,
zvony pod střechou
hrají písničku mou.

/ 2015 /

Nejmenovaná báseň beze slov

Jsou slova a taky slovařeč
a tělo utíká slovo za slovem.

A v dáli hraje hudba
a lodě v přístavu jsou ptáci,
jenž nebem plují,
rozráží hladinu
a ujíždí k obzoru,
kde pootevřená ústa
tvarují se v růži.

Započal se boj.

Boj myšlenek a citu.

Život v rovnici.

A slova a zase slova.

Napsala bych jen několik vět
a možná jen věty změněné v rovnici,
jenž uzavřeny nikdy nebudou,
snad jen ležatou osmičkou.

/v Litomyšli 1992/

2018 Letovice

Eva Mezerová

nar. 1. března 1974

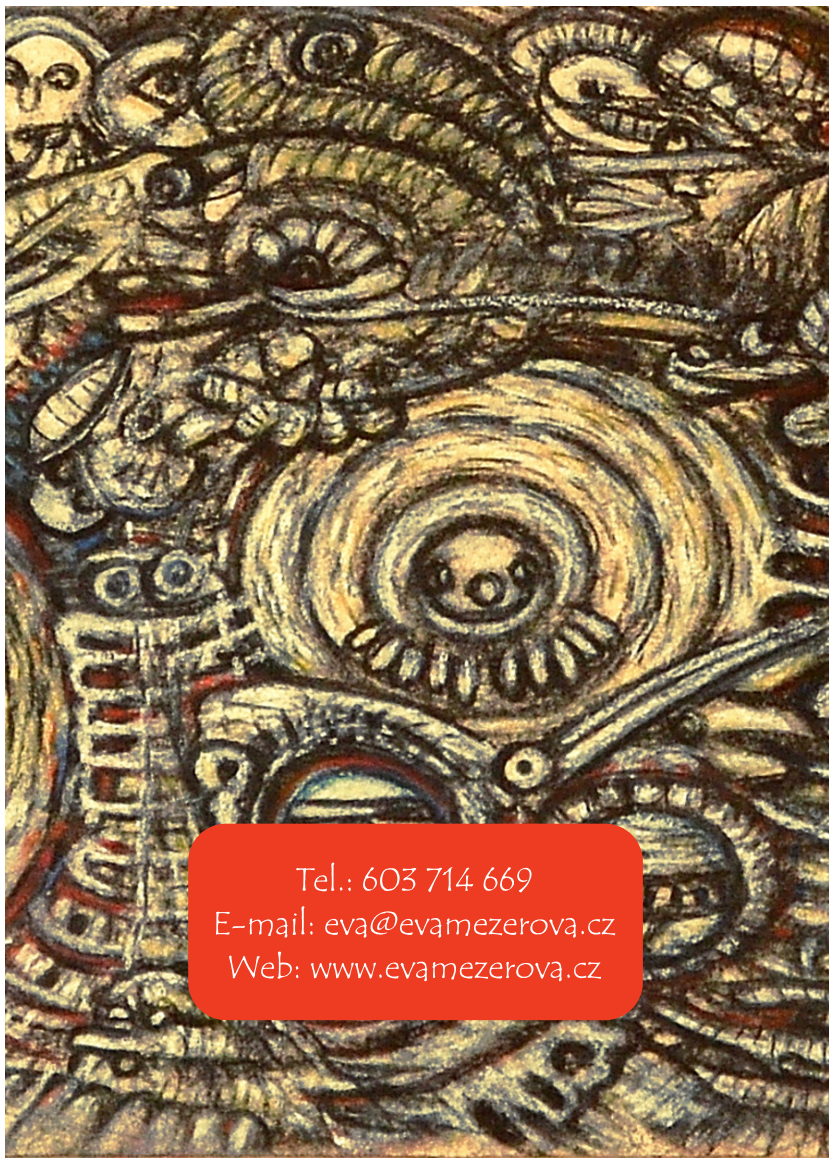
v Moravské Třebové

Vydala sbírku básní:

V obraze /2016/

Srdce v krajině /2017/

Tel.: 603 714 669

E-mail: eva@evamezerova.cz

Web: www.evamezerova.cz